

[Knud Lind]

Knud Lind. Efter at man først har betvivlet de ting, der er blevet sagt fra talerstolen, ønsker man ikke at gå ind i en debat.

I øvrigt må jeg sige til hr. Dyremose, at der er noget rigtigt i det, hr. Dyremose netop kom med her fra talerstolen, for det er jo således hos det radikale venstre og hos de venstreorienterede, at hvis man ikke er næsten dobbelt så god som dem, så er man racist. Man kan altså være så god mod nogle få, at man bliver ond mod de mange. (*Bifald fra tilhørerspladserne*).

Formanden:

Det er ikke tilladt at komme med ytringer fra tilhørerspladserne.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Ministerens redegørelse er fuld af pæne ord. Det svarer i al væsentlighed til, hvad venstres ordfører, hr. Brixtofte, sagde under den indvandrerdebat, vi rejste i efteråret 1979. Jeg vil godt citere hr. Brixtofte. Han sagde:

»Venstre vil... sammen med andre ansvarlige partier gøre alt, hvad der er muligt, for at indvandrerne får det bedst muligt i det danske samfund. Det kan koste penge i første omgang, men det kan menneskeligt blive endnu mere kostbart, hvis der på længere sigt skabes et egentligt indvandrerproletariat.«

Det er Folketingstidende 1979-80, 2. samling, sp. 716.

Hvad er der så sket siden da? Hvad har de såkaldt ansvarlige partier, som hr. Brixtofte talte om, rent faktisk gjort? For det er deres handlinger, vi skal dømme dem på og ikke de pæne ord, som de står og siger nu, og som de kom med i 1979. Stort set må man sige, at der ikke er sket noget. Der har været en eventyrlig evne til manglende vilje og manglende evne til at handle. Danmark har fortsat ikke så meget som antydningen af en samlet indvandrerpolitik, og at fremhæve, som ministeren gør, at den hidtidige indsats skal fortsættes og styrkes, er det rene ordgas. Det har overhovedet ingen værdi at sige den slags ting, hvis man ikke samtidig i handling giver udtryk for, at der skal kød og blod på det. Der skal handles, der skal gøres noget, for ellers kommer den integration, som ministeren også taler om, til i bedste fald ikke at

være noget som helst, men i værste fald at være det, der er værre end ingenting.

Der er små lyspunkter, det erkender jeg. Et af dem er, at indenrigsministeriet nu har produceret et hæfte med statistiske oplysninger om indvandrerne i Danmark. Det vil jeg godt sige tak for. Det er et lille lyspunkt.

Det var også et lyspunkt, at indvandrerne fik valget til kommunevalgene. Ministeren fremhæver det selv i sin redegørelse og fremhæver den høje valgprocent, så jeg synes, der er grund til her at fremhæve, at den valget blev indført til trods for, at der var modstand fra de borgerlige partier og fremskridtspartiet. Samtlige borgerlige regeringspartier stemte imod med undtagelse af CD, der undlod at stemme ved den afstemning.

Når ministerens redegørelse er så lidt konkret, skyldes det, at der ikke er særlig meget at prale af, men jeg vil da godt kommentere et par af de punkter, hvor den bevæger sig ned på det konkrete plan.

Ministerens fremhæver forslaget til en ny bibliotekslov, der betyder, at der afsættes 2 mill. kr. til indvandrerne. Det svarer til 2 promille af det samlede biblioteksbudget herhjemme. Indvandrergruppen udgør - hvis vi snakker om indvandrere, der ikke kommer fra Norden, EF-landene og Nordamerika - 2 pct. af den samlede befolkning, og den udgør en befolkningsgruppe, der har nogle helt specielle behov. Indvandrerne taler mange forskellige sprog, og der er i den gruppe også en række mennesker, der ikke kan læse og skrive. På den baggrund synes jeg mildest talt, det er temmelig groft, at man her fremhæver et beløb på 2 mill. kr. som en ganske særlig indsats. Det, det er illustrerende for, er, at man netop ikke har gjort en særlig indsats på området.

Ministeren fremhæver ligeledes det dansksprogede blad, der udgives i indenrigsministeriets regie. Ja tak, netop *dansksprogede* blad. Indvandrerorganisationerne har med rette kritiseret, at det udelukkende er et dansksproget blad. Det betyder, at det kun kan benyttes af, kun kan være til glæde for den gruppe af indvandrere, der i forvejen kan så meget dansk, at de kan læse andet dansk materiale. Det betyder også, at netop den gruppe, der i øvrigt i andre sammenhænge fokuseres på i redegørelsen, nemlig de specielt vanskeligt stillede indvandrere - og